

UITSPRAAK VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Beroep tegen:	het besluit van de Straf- en Tuchtcommissie van de NBB van 26 februari 2021
Ingesteld door:	de heer X, verder te noemen appellant
Datum beroep:	25 maart 2021
Datum tussenuitspraak:	17 mei 2021
Datum uitspraak:	21 oktober 2021
Zaaknummer:	B 21-02
Trefwoorden:	vals spel, StepBridge, bekrachtiging uitspraak STC

Samenvatting

De Commissie van Beroep (verder: CvB) heeft op 17 mei jl. in een tussenuitspraak geoordeeld dat in dezen sprake is van een ernstig vermoeden van vals spel gepleegd door appellant tijdens 23 door StepBridge georganiseerde (306) spellen in de periode van 1 oktober tot en met 10 november 2020. Alvorens tot een definitief oordeel te komen, heeft de CvB drie niet eerder bij deze zaak betrokken leden van de Commissie Eerlijk Spel van StepBridge de vraag voorgelegd of het ernstig vermoeden van vals spel in hun ogen bevestiging vindt bij handmatige analyse van (alle of een deel van) de gespeelde spellen. De deskundigen hebben op 26 mei hun rapport uitgebracht en daarin de gestelde vraag bevestigend beantwoord.

De zaak is mondeling behandeld tijdens een openbare zitting op 28 september 2021. Appellant heeft volhard in zijn ontkenning van het ten laste gelegde vals spel. De CvB is van oordeel dat in casu sprake is van sterke aanwijzingen voor het ongeoorloofd uitwisselen van informatie door appellant en diens partner over elkaars handen. Gelet op de aard van de aanwijzingen en de rapportage van de deskundigen, acht de CvB de conclusie 'vals spel' terecht getrokken.

Feitelijke gegevens

De CvB heeft bij tussenuitspraak van 17 mei 2021 drie niet eerder bij deze zaak betrokken leden van de Commissie Eerlijk Spel van StepBridge als deskundigen benoemd en hen de vraag voorgelegd of het door de CvB geconstateerde ernstig vermoeden van vals spel in hun ogen bevestiging vindt bij handmatige analyse van (alle of een deel van) de gespeelde spellen.

De deskundigen hebben op 26 mei 2021 hun rapport uitgebracht en daarin de gestelde vraag bevestigend beantwoord.

Partijen zijn in de gelegenheid gesteld op het rapport te reageren. Het Bondsbestuur heeft van die mogelijkheid afgezien. Appellant heeft per email d.d. 10 juli 2021 gereageerd op de door de deskundigen geconstateerde 'afwijkende acties'. Tevens heeft appellant overgelegd een analyse door de heer H. Uijterwaal, gedateerd 5 september 2021. Appellant bestrijdt de conclusies van de deskundigen.

De zaak is behandeld ter zitting van 28 september in Utrecht (NDC Den Hommel). Daarbij waren naast ondertekenden, leden van de CvB, aanwezig: appellant (terzijde gestaan door een drietal personen), Berit van Dobbenburgh, directeur NBB, Dehlia van Herwijnen, ambtelijk secretaris CvB, Epko Steinmetz (StepBridge) en de voorzitter-coördinator van de geraadpleegde deskundigen.

Overwegingen CvB

De voorzitter-coördinator van de deskundigen heeft ter zitting verklaard dat zij in de beschouwde spellen een groot aantal afwijkende acties hebben waargenomen, zo'n 10 tot 17%. Het doen van een afwijkende actie wil uiteraard niet zeggen dat er sprake is van vals spel. Kenmerk van een afwijkende actie is dat deze vaker verkeerd dan goed uitpakt, nu 'normale' acties veelal zijn gebaseerd op theorie en praktijkervaringen die tot 'regels' hebben geleid. Afwijken van die 'regels' mag uiteraard, maar het zal vaak verkeerd uitpakken.

In dit geval hebben de deskundigen geconstateerd dat vrijwel alle geobserveerde afwijkende acties goed pasten bij de actuele hand van de partner (percentages tussen de 82 en 100%). Een dergelijke onwaarschijnlijke uitkomst bevestigt het vermoeden van illegale communicatie, dan wel bekendheid met partners hand, en daarmee vals spel.

De CvB onderschrijft dat het enkele feit dat een actie afwijkend is, niet zegt dat er sprake is van vals spel. De tegenstanders kunnen bijvoorbeeld door het afwijkende op het verkeerde been worden gezet, waardoor de afwijkende actie tot een goede score leidt. Het wordt echter anders als de afwijkende actie vrijwel steeds goed of uitstekend past bij de hand van de partner, zonder dat dit bijvoorbeeld uit de bieding blijkt. En dat is in deze zaak het geval.

Ook benadrukt de CvB dat detectiesoftware alleen, zoals bijvoorbeeld DDolar, niet het bewijs van vals spel oplevert. Indien, wederom bijvoorbeeld, detectiesoftware constateert dat een deelnemer aan de Staatsloterij iedere maand een aanmerkelijke prijs wint, is daarmee niet het bewijs van vals spel geleverd. Wel levert dat resultaat – en zeker in het onderhavige geval gezien de extreme scores van appellant in het 'opsporingsonderzoek' van Hammond – een reden op om tot nadere analyse over te gaan. En zo is het in deze zaak ook gegaan, laatstelijk door de aangezochte deskundigen.

De CvB neemt de bevindingen en conclusies van de deskundigen over en maakt ze tot de hare. De namens appellant geuite kritiek hierop maakt dat niet anders. Voor zover die verweren hiervoor al niet zijn weerlegd, overweegt de CvB op dit punt nog het volgende.

Namens appellant is betoogd dat, nu de veroordeelde partner in de uitspraak van de STC heeft berust, uitsluitend nog moet worden gekeken naar de acties van appellant. Dat betoog gaat niet op: appellant en zijn partner zijn beiden, samenspelend, veroordeeld en de veroordeling van de partner van appellant is onherroepelijk. Er dient dus te worden gekeken naar de acties van het partnership. Zelfs in het theoretische, hier nadrukkelijk niet aan de orde zijnde, geval dat alle ongebruikelijke

acties die steeds goed uitpakken van één speler afkomstig zijn, geldt dat het partnership geacht wordt te hebben vals gespeeld.

Voorts is namens appellant gesteld dat de deskundigen sets spellen ter analyse voorgelegd hebben gekregen die door een computeralgoritme als verdacht zijn bestempeld, zodat de deskundigen met een soort tunnelvisie wel tot de conclusie zouden moeten komen dat er sprake is van vals spel en door zullen zoeken tot zij een stok hebben gevonden om de hond te slaan. Deze stelling, die op niets (feitelijks) is gebaseerd, miskent de deskundigheid en de integriteit van de deskundigen. Bij gebrek aan een nadere onderbouwing van het geuite onderbuikgevoel, laat de CvB dit verder onbesproken.

De onbekendheid van het speelniveau van de deskundigen en hun onafhankelijkheid zijn ter zitting opgehelderd en dat heeft niet geleid tot nadere opmerkingen.

De grief dat de deskundigen zich niet aan de opdracht hebben gehouden, berust op een verkeerde lezing van de tussenuitspraak van 17 mei 2021. Daarin is immers niet bepaald dat alle drie deskundigen alle 306 spellen gezamenlijk moesten beschouwen. De door de deskundigen gehanteerde werkwijze is ruimschoots voldoende om valide conclusies te trekken.

De CvB tekent daarbij aan dat de stelling namens appellant dat in de sets 18387 tot en met 19363 slechts 8 spellen door beide deskundigen als belastend worden aangemerkt niet tot een ander oordeel dan vals spel leidt. Iemand die op “slechts” 8 van de 95 spellen vals speelt, speelt vals.

In haar algemeenheid geldt nog dat bij online bridge, anders dan bij vrijwel alle andere sporten, vals spel niet of nauwelijks fysiek kan worden waargenomen. Hier moet een groot aantal feiten en omstandigheden worden bekeken om conclusies te kunnen trekken omtrent de waarschijnlijkheid van vals spel. De hier gevolgde methodes kunnen naar het oordeel van de CvB de toets der kritiek zeer wel doorstaan. En de uitkomst, veel afwijkende acties die vrijwel alle passen bij de hand van de partner, is in dit geval: vals spel, in ieder geval in een betekenisvol deel van de gespeelde spellen.

Uitspraak

De CvB

Verwerpt het beroep en bekrachtigt de uitspraak van de STC.

Aldus beslist op 21 oktober 2021 door

M. Bakker

M.M. Verhoeven

H.J. Suyver